

Sygn. akt: I C 617/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2023 r. w K.

sprawy z powództwa J. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P..com J. S. z siedzibą we W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powoda J. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P..com J. S. z siedzibą we W. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. kwotę 1 807,38 zł (jeden tysiąc osiemset siedem złotych i trzydzieści osiem groszy) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 617/22

UZASADNIENIE

Powódka J. S. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P..com J. S. z siedzibą we W. wniosła w dniu 28.07.2022 r. pozew przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w S. wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 9 731,12 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego wraz z odsetkami skapitalizowanymi na dzień 28 lipca 2022 r. oraz wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powódka wniosła także o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powódka wskazała, iż w dniu 25.06.2021 r. doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki M. (...) klasa nr rej. (...) stanowiący własność B. G.. Odpowiedzialność cywilną sprawcy zdarzenia ponosi pozwany, który wystawił dla pojazdu sprawcy polisę ubezpieczeniową. Pozwany zaproponował wynajem pojazdu zastępczego, jednak na niekorzystnych warunkach zatem poszkodowany najął samochód zastępczy od powódki. W związku z zaistniałą szkodą został przez poszkodowanego B. G. najęty samochód zastępczy marki M. (...) klasa (w automacie) o nr rej. (...). Samochód zastępczy był potrzebny i niezbędny poszkodowanemu do dojazdów do pracy. Samochód zastępczy został najęty przez poszkodowanego od powódki w dniu 30.06.2021 r. Stawka dobową najmu wynosiła 450 zł oraz podatek VAT. Strony uzgodniły ponadto wynagrodzenie za podstawienie i odbiór auta, które zostało uwzględnione na fakturze VAT, wynosiło 123 zł brutto każde. Samochód zastępczy został oddany w dniu 22.07.2021 r. a więc po 23 dniach najmu. Poszkodowany nie miał innego pojazdu, z którego mógłby korzystać w okresie naprawy uszkodzonego pojazdu. W

dniu 30.06.2021 r. poszkodowany upoważnił powódkę do rozliczenia szkody komunikacyjnej. Powódka wystawiła na rzecz poszkodowanego fakturę VAT nr (...) za najem samochodu zastępczego na kwotę 12 976,50 zł brutto i w dniu 01.09.2021 r. wystosowała wezwanie do pozwanego o wypłatę odszkodowania w związku z fakturą. Pozwany decyzją z dnia 10.11.2021 r. uznał 15 z 23 dni najmu ze zweryfikowaną stawką dobową w wysokości 256 zł brutto do stawki firm współpracujących z pozwanym, przyznając kwotę 3 840 zł brutto . Pozwany nie uznał kosztów podstawienia i odbioru pojazdu. Na podstawie umowy cesji z dnia 22.07.2021 r. powódka nabyła od poszkodowanego wierzytelność przysługującą mu od pozwanego z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz podstawienia i odbioru w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 25.06.2021 r. Powódka wskazała, iż dochodzi roszczenia za 23 dni po swojej stawce oraz za podstawienie i odbiór samochodu zastępczego. Od kwoty 9 136,50 zł brutto zostały naliczone odsetki, które od dnia 13 listopada 2021 r. (następny dzień po przelewie) do dnia 28 lipca 2022 r. wynoszą 594,62 zł. Zatem kwota żądana przez powódkę z tytułu wynajmu oraz podstawienia i odbioru samochodu zastępczego wynosi 9 731,12 zł. Wymagalność roszczenia nastąpiła dnia 11.11.2021 r. tj. w kolejnym dniu po wydaniu decyzji. Powódka domaga się od pozwanego kwoty 9 731,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pismami z dnia 18.10.2022 r. (k. 76 i n.) i z dnia 14.12.2022 r. (k. 118 i n.) powódka podtrzymała stanowisko wyrażone w pozwie .

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż w dniu oględzin pojazdu tj. 08.07.2021 r. poinformował o możliwości zorganizowania przez niego bezgotówkowego wynajmu pojazdu zastępczego za określoną w tej informacji stawkę . Pozwany wskazał, iż w przypadku samodzielnego wynajmu pojazdu zastępczego pozwany zweryfikuje stawkę za dobę wynajmu pojazdu zastępczego do kwoty 256 zł brutto , gdyż dokładnie za taką kwotę zapewnia organizację najmu pojazdu zastępczego. Powód powinien poinformować poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu, który zorganizowałby pozwany. Powód jako nabywca wierzytelności poszkodowanego z tytułu kosztów najmu powinien dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody. Pozwany podniósł, iż pojazd poszkodowanego był pojazdem 25 letnim o wartości 5 130 zł. Poszkodowany , gdyby nie został zapewniony przez powoda , że cały koszt najmu pokryje pozwany , nie zdecydowałby się na najem pojazdu zastępczego za dobową stawkę najmu w kwocie 553,50 zł.

Pismem z dnia 15.11.2022 r. (k. 112 i n.) pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew . Pismem z dnia 12.01.2023 r. (k.166) w związku ze zgłoszeniem profesjonalnego pełnomocnika pozwany wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 25 czerwca 2021 r. w Ś. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) o nr rej (...) będący własnością B. G.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego.

(dowód : zeznania świadka B. G. k. 154-155, zgłoszenie szkody – akta szkody płyta CD dołączona do odpowiedzi na pozew k. 62, wydruk k. 151, bezsporne)

W dniu 30 czerwca 2021 r. B. G. zawarł z powódką prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P..com z siedzibą we W. umowę najmu samochodu M. (...) klasa nr rej. (...) na okres od dnia 30.06.2021 r. do 22.07.2021 r. Stawka za 1 dzień najmu wynosiła 450 zł netto plus VAT. Samochód zastępczy został podstawiony przez wynajmującego do miejsca zamieszkania poszkodowanego , a następnie po zakończeniu okresu najmu odebrany.

(dowód: zeznania świadka B. G. k. 154-155 , umowa najmu samochodu z dnia 30.06.2021 r. k. 14 ,)

W dniu 30 czerwca 2021 r. B. G. udzielił upoważnienia firmie (...).com z siedzibą we W. do rozliczenia szkody komunikacyjnej w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego oraz do załatwiania wszelkich spraw formalnych w szkodzie w zakresie wynajmu auta w jego imieniu.

(dowód : upoważnienie k. 16)

W dniu 1 lipca 2021 r. poszkodowany B. G. zgłosił szkodę pozwanemu. W dniu 8 lipca 2021 r. przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu i wyceny szkody. W tym dniu poszkodowany został na piśmie poinformowany o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego w tym o akceptowanych przez pozwanego stawkach najmu pojazdu zastępczego.

(dowód: akta szkody płyta CD dołączona do odpowiedzi na pozew k. 62, w tym zgłoszenie szkody – wydruk k. 151, raport szkody – wydruk k. 125-126)

Szkoda w pojeździe B. M. – B. o nr rej (...) była szkodą całkowitą. Pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej w pojeździe w wysokości 3970 zł . Odszkodowanie zostało wypłacone w dniu 14.07.2021 r.

(dowód : zeznania świadka B. G. k. 154-155 , potwierdzenie przelewu k. 23, akta szkody płyta CD dołączona do odpowiedzi na pozew k. 62 w tym decyzja w sprawie szkody – wydruk k. 127 , bezsporne)

W dniu 22 lipca 2021 r. samochód zastępczy wynajmowany u powódki został odebrany od poszkodowanego . W dniu 1 września 2021 r. powódka wystawiła fakturę za najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego na kwotę 12 976,50 zł brutto. W dniu 22 lipca 2021 r. powódka zawarła z B. G. umowę cesji wierzytelności przysługujących mu w stosunku do pozwanego Towarzystwa (...) w postaci prawa do zwrotu kosztów najmu auta zastępczego oraz wszelkich kosztów związanych z jego obsługą w szczególności kosztów podstawienia i odbioru.

(dowód: faktura – k. 15, umowa cesji wierzytelności – k. 20)

Po zgłoszeniu przez powódkę szkody w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany uznał roszczenie do kwoty 3 840 zł, akceptując zasadność najmu przez okres 15 dni przy stawce 256 zł brutto za dzień. Odszkodowanie w kwocie 3 840 zł zostało wypłacone powódce w dniu 12.11.2021 r.

(dowód: pismo powódki z dnia 01.09.2021 r., decyzja w sprawie szkody z dnia 10.11.2021 r. k. 18 , potwierdzenie transakcji z dnia 12.11.2021 r. – k. 19, bezsporne)

Poszkodowany B. G. w lipcu 2021 r. nie pracował , zajmował się opieką nad matką i ojcem . Wynajęty u powódki samochód zastępczy był mu potrzebny do sprawowania tej opieki. W czasie wynajmu auta zastępczego od powódki poszkodowany B. G. posiadał oprócz uszkodzonego pojazdu także samochód A. o nr rej. (...). Samochód ten w czasie zaistnienia zdarzenia z dnia 25.06.2021 r. był w naprawie. Gdy naprawa tego samochodu została zakończona (około 2 tygodni od wynajęcia auta zastępczego od powódki) B. G. kontaktował się telefonicznie z firmą powódki , informując, że auto zastępcze nie jest mu niepotrzebne. Dzwonił dwukrotnie , powódka zwlekała z odbiorem auta zastępczego z uwagi na brak kierowców do odbioru.

(dowód : zeznania świadka B. G. k. 154-155 , umowa sprzedaży z dnia 15.08.2021 r. k. 160).

B. G. zakupił samochód M. (...) o nr rej (...) w dniu 27.05.2021 r. za kwotę 950 zł. Pojazd ten sprzedał w dniu 16.07.2021 r. Wartość samochodu M. (...) o nr rej (...) w dacie zdarzenia szkodowego wynosiła około 5-6 tysięcy zł.

(dowód : zeznania świadka B. G. k. 154-155 , umowy sprzedaży samochodu z dnia 27.05.2021 r . i z dnia 16.07.2021 r. k. 162, 165, akta szkody płyta CD dołączona do odpowiedzi na pozew k. 62 w tym wycena szkody w pojeździe – wydruk k. 129-130).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny w zakresie zaistnienia szkody i jej okoliczności oraz podstaw odpowiedzialności pozwanego. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody oraz zeznań świadka B. G. oraz przedłożonych przez niego kopii dokumentów dotyczących kupna i sprzedaży posiadanych przez niego pojazdów w okresie bliskim zaistnienia zdarzenia szkodowego. Prawdziwość dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budziła też wątpliwości Sądu. Sąd pominął natomiast dowody w postaci przedłożonych przez powódkę kopii czy wydruków cenników najmu czy cenników wypożyczalni jako nieprzydatnych do wykazania rynkowości stawki stosowanej przez powódkę, w szczególności z uwagi na brak możliwości ustalenia jakiego okresu dotyczyły te cenniki, możliwości ich weryfikacji jak też nieuwzględnienia stawek stosowanych na rynku lokalnym właściwym dla miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. G. co do okoliczności zaistnienia zdarzenia, zgłoszenia szkody oraz przebiegu postępowania likwidacyjnego w tym dokonania oględzin uszkodzonego pojazdu, albowiem w tym zakresie były one spójne, logiczne, konsekwentne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, znajdowały potwierdzenie w aktach szkody.

Niejednoznaczne są natomiast zeznania świadka, co do daty dostarczenia mu dokumentów związanych z wynajmem samochodu od powódki w tym zaznajomienia go ze stawkami dobowymi najmu pojazdu. Ostatecznie należy przyjąć za prawdziwe zeznania świadka, w których stwierdził, iż nie miał świadomości co do dobowych – wysokich – stawek najmu pojazdu u powódki jak też miejsca wynajmu pojazdu zastępczego, pozostającego w znacznej odległości od jego miejsca zamieszkania. Za prawdziwością tych twierdzeń przemawiają zasady logiki i doświadczenia życiowego, poszkodowany miał świadomość co do niewielkiej wartości samochodu uszkodzonego (samochodu stary, rok produkcji 1996 r), jak wyjaśnił, gdyby wiedział jaka jest stawka najmu pojazdu u powódki nie brałby samochodu zastępczego.

W ocenie Sądu nie zasługują na wiarę zeznania świadka B. G. w zakresie w jakim twierdzi, iż nie otrzymał propozycji najmu pojazdu zastępczego od pozwanego. W aktach szkody załączonych do odpowiedzi na pozew znajduje się raport szkody (wydruk k. 125-126) datowany na 08.07.2021 r. z podpisem poszkodowanego, w którym została zawarta informacja pisemna przez pozwanego co do zasad organizacji pojazdu zastępczego oraz akceptowanych przez pozwanego stawek dobowych najmu pojazdu zastępczego – w przypadku pojazdu poszkodowanego stawka ta wyniosła 256 zł brutto. W tej sytuacji należy przyjąć, iż poszkodowany otrzymał taką pisemną informację w dniu 08.07.2021 r. (w dniu oględzin uszkodzonego pojazdu), jednak się z tą informacją nie zapoznał.

W tym miejscu należy się odnieść do oświadczeń podpisanych przez poszkodowanego załączonych do pozwu z dnia 22.07., 22.07.2021 r. oraz z dnia 14.05.2022 r. (k. 11-12, 13, 22), które w ocenie Sądu zawierają nieprawdziwą treść jako sprzeczne z zeznaniami złożonymi przez B. G. na rozprawie, które w tym zakresie zasługują na wiarę. I tak oświadczenie z dnia 22.07. (k. 13) należy uznać za nieprawdziwe, albowiem jak wynika z wiarygodnych zeznań świadka, nie pracował on w okresie zaistnienia zdarzenia szkodowego i po tym zdarzeniu, zajmował się opieką nad rodzicami, posiadał też drugi samochód marki A.. Oświadczenie z dnia 22.07.2021 r. (k. 22) należy uznać za nieprawdziwe, albowiem jak wynika z wiarygodnych zeznań poszkodowanego na rozprawie, po około dwóch tygodniach od wynajęcia auta zastępczego (a więc około 14 lipca 2021 r.) informował on powódkę, iż auto zastępcze jest mu już niepotrzebne (w związku z zakończoną naprawą drugiego samochodu), jednak to powódka zwlekała z odbiorem auta zastępczego od poszkodowanego. Oświadczenie z dnia 14.05.2022 r. (k.11-12) co do przyczyn wynajmu pojazdu od powódki i nieskorzystania z pojazdu zastępczego oferowanego przez pozwanego należy uznać za nieprawdziwe, albowiem jak wynika z zeznań poszkodowanego na rozprawie stwierdził on, że nie otrzymał propozycji od poszkodowanego najmu pojazdu zastępczego (w ocenie Sądu otrzymał, ale się nie zapoznał), skoro zaś nie otrzymał (bądź się nie zapoznał) nie mógł dokonać jej oceny i wybrać oferty powódki jako korzystniejszej. Z uwagi na treści i datę tego oświadczenia (14.05.2022 r.) należy uznać je za pisane pod dyktando powódki na potrzeby procesu cywilnego.

Z okoliczności sprawy wynika, że pozwany nie kwestionował, co do zasady, iż wynajęcie pojazdu zastępczego przez poszkodowanego B. G. było uzasadnione. Sporem objęte były natomiast uzasadniony okres najmu pojazdu, wysokość

kosztów wynajmu w zakresie zastosowanej przez powoda stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego oraz zasadność zwrotu kosztów podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego.

W niniejszej sprawie po zgłoszeniu przez powódkę szkody w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany uznał roszczenie do kwoty 3 840 zł, akceptując zasadność najmu przez okres 15 dni przy stawce 256 zł brutto za dzień. Odszkodowanie w kwocie 3 840 zł zostało wypłacone powódce w dniu 12.11.2021 r. (decyzja w sprawie szkody z dnia 10.11.2021 r. k. 18 , potwierdzenie transakcji z dnia 12.11.2021 r. – k. 19).

W ocenie Sądu mając na względzie zeznania poszkodowanego (k. 154-155) za uzasadniony należy uznać najem pojazdu zastępczego od powódki przez okres 15 dni – od dnia zgłoszenia szkody pozwanemu – tj. od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 14 lipca 2021 r. , kiedy to auto zastępcze stało się poszkodowanemu niepotrzebne – jak wynika z wiarygodnych zeznań poszkodowanego , po około dwóch tygodniach od wynajęcia pojazdu zastępczego od powódki zostało naprawione jego drugie auto , samochód zastępczy był mu już niepotrzebny , o czym zawiadomił powódkę. To powódka zwlekała z odebraniem pojazdu zastępczego od poszkodowanego do dnia 22 lipca 2021 r. Wskazać też należy, iż w dniu 14 lipca 2021 r. poszkodowany otrzymał od pozwanego towarzystwa ubezpieczeń odszkodowanie za szkodę całkowitą w uszkodzonym pojeździe (potwierdzenie przelewu k.23, k 170), z uwagi , że posiadał drugie auto nie był mu potrzebny dodatkowy czas na zorganizowanie nowego środka transportu.

Wskazać należy, iż w świetle aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego są objęte celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zasadę pełnego odszkodowania, wynikającą z art. 361§2 k.c. oraz treść art. 363§1 k.c., miernikiem odszkodowania są ceny występujące na lokalnym rynku - od najniższej do najwyższej (por. m.in. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003r., III CZP 32/03, uchwałę SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Na poszkodowanym nie ciąży przy tym obowiązek poszukiwania sprzedawców oferujących swoje usługi najtaniej. Tylko w przypadku wykazania przez zakład ubezpieczeń nielojalnego postępowania, naruszającego obowiązujące wierzyciela - na podstawie art. 354 k.c. - wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można wierzycielowi postawić zarzut powiększenia rozmiarów szkody poprzez wybranie oferty z cenami wyższymi niż obowiązujące na danym rynku lokalnym i zlecić stosowną weryfikację wysokości odszkodowania (vide - wyrok SN z 25.04.2002r., I CKN 1466/99).

Jednocześnie, jeżeli ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu – we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów – skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu) , zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia , a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu , koszty te – w zakresie nadwyżki – będą podlegały indemnizacji tylko wtedy , gdy wykaże szczególne racje , przemawiające za uznaniem , ich za „celowe i ekonomicznie uzasadnione” (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017r., III CZP 20/17, OSNC 2018 nr 6, poz. 56).

W procesie naprawienia szkody , który jest relacją pomiędzy wierzycielem (poszkodowanym) i dłużnikiem (sprawca szkody albo osoba za niego odpowiadająca) , obowiązuje , jak w każdej relacji obligacyjnej , zasada, zgodnie z którą wierzyciel powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania w sposób zgodny z jego treścią i odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego , a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom (art. 354§2 kc). Należy podkreślić, że współdziałanie wierzyciela z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania jest jego ustawowym obowiązkiem. Obowiązek ten ma przede wszystkim charakter „negatywny” (nieczynienie tego , co utrudniałoby dłużnikowi wykonanie zobowiązania). Można jednak oczekiwać od wierzyciela również działania pozytywnego , w szczególności wtedy, gdy wynika to z właściwości zobowiązania albo z umowy. W orzecznictwie wyrażono pogląd , że elementem obowiązku określonego w art. 354§2 kc jest powinność wierzyciela współdziałania z dłużnikiem w celu uniknięcia lub zmniejszenia rozmiarów szkody. Obowiązek współdziałania obejmuje także obowiązek lojalności wobec dłużnika, a więc powstrzymania się od wszystkiego, co byłoby przejawem naruszenia zasad uczciwości i słuszności w relacjach ukształtowanych w łączącym

strony stosunku prawnym. Zasada lojalności oznacza przede wszystkim poszanowanie znanego wierzycielowi interesu dłużnika i takie jego (wierzyciela) postępowanie, aby nie narażać dłużnika na szkodę lub zbędne wydatki, które nie musiały być przez niego ponoszone dla właściwego wykonania zobowiązania („nakaz zaoszczędzenia dłużnikowi zbędnych wydatków”- por. wyrok SO w Olsztynie z dnia 14.03.2022 r. sygn. akt IX Ca 59/22).

Takiej współpracy po stronie poszkodowanego w niniejszej sprawie zabrakło .

Wskazać należy, iż poszkodowanemu została w dniu 8 lipca 2021 r. doręczona informacja o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego towarzystwa ubezpieczeń, w tym o akceptowanej przez pozwanego wysokości dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego – w przypadku poszkodowanego do kwoty 256 zł . Poszkodowany nie zapoznał się z tą informacją, nie podjął też żadnych działań w celu współpracy z pozwanym odnośnie zorganizowania pojazdu zastępczego, czym naruszył obowiązek współdziałania z dłużnikiem w celu minimalizacji szkody . W konsekwencji należy przyjąć, iż co do najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego od powódki w okresie od dnia 8 lipca 2021 r. do 14 lipca 2021 r. należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawki akceptowanej przez pozwanego tj. 256 zł za dobę .

Natomiast co do kosztów najmu pojazdu zastępczego w okresie od 1 lipca 2021 r. do 07.07.2021 r. , powódka nie udowodniła rynkowości stosowanej przez nią stawki dobowej najmu pojazdu poszkodowanemu. Jak już wyżej wskazano miernikiem odszkodowania w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego są ceny występujące na rynku lokalnym. Powódka nie wykazała, iż stawki dobowe najmu pojazdu zastępczego są uzasadnione w odniesieniu do stawek stosowanych na rynku lokalnym właściwym dla miejsca zamieszkania poszkodowanego . Przedstawione przy tym przez powódkę wykazy cen stosownych w kraju są niemożliwe do zweryfikowania, nie odnoszą się do okresu zdarzenia szkodowego, nie dotyczą rynku lokalnego, nie są zatem przydatne do wykazania rynkowości stawki stosowanej przez powódkę. W konsekwencji należy uznać, iż co do najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego od powódki w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do 7 lipca 2021 r. należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawki akceptowanej przez pozwanego tj. 256 zł za dobę .

Sąd nie uznał za zasadne także żądania pozwu co do zwrotu kosztów podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego do miejsca zamieszkania poszkodowanego tj. 2 x 123 zł . Wbrew twierdzeniom pozwu, koszty te nie zostały uzgodnione z poszkodowanym, nie były też objęte jego świadomością . Jak wynika z zeznań poszkodowanego nie miał on wiedzy, że samochód jest podstawiany z tak daleka . Nie ma też w ocenie Sądu logicznego i ekonomicznego uzasadnienia dla ponoszenia przez pozwanego kosztów podstawienia samochodu zastępczego do miejsca zamieszkania poszkodowanego na odległość ponad 500 kilometrów, zwłaszcza, iż do oceny zasadności zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego należy stosować stawki stosowane na rynku lokalnym .

W niniejszej sprawie należy mieć także na uwadze, iż samochód poszkodowanego uszkodzony w zdarzeniu drogowym był stary (rok produkcji 1996), jego wartość wynosiła około 5-6 tysięcy złotych, a koszt najmu pojazdu zastępczego według stawek stosowanych przez powódkę dwukrotnie przekraczała wartość uszkodzonego pojazdu . Pokrzywdzony jak sam wskazał, gdyby znał wysokość stawki dobowej najmu pojazdu stosowaną przez powódkę, nie wynająłby samochodu zastępczego. Tym bardziej nie wynająłby auta u powódki, gdyby koszty wynajmu miał ponieść we własnym zakresie . Był też zapewniany w wypożyczalni, że nie będzie musiał ponosić kosztów związanych z wynajmem auta, koszty te w całości poniesie ubezpieczyciel.

Mając powyższe na względzie w okolicznościach niniejszej sprawy w ocenie Sądu kwota wypłacona powódce przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń w wysokości 3 840 zł w całości wyczerpuje odszkodowanie należne poszkodowanemu w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z przedmiotową szkodą . W konsekwencji powództwo podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc, stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi powódkę, przy czym na koszty należne pozwanemu składały się koszty zastępstwa prawnego ustalone zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych na kwotę 1800 zł, opłata notarialna za poświadczenie zgodności dokumentu z oryginałem w kwocie

7,38 zł (k. 58). Stosownie do treści art. 98 § 1¹ kpc od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki,
3. Za 14 dni lub z apelacją.

K., 07.08.2023 r.